

Lech Krzyżanowski

VI Międzynarodowa Narada Grupy Roboczej Krajów Socjalistycznych ds. Konserwacji Zabytków Historii, Kultury i Muzealiów

---

Ochrona Zabytków 39/4 (155), 308

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**VI MIĘDZYNARODOWA NARADA GRUPY ROBOCZEJ KRAJÓW SOCJALISTYCZNYCH
DS. KONSERWACJI ZABYTEKÓW HISTORII, KULTURY I MUZEALIÓW**

Spotkanie odbyło się w dniach 22–26 lutego 1985 r. w Wietnamie. Udział w nim wzięły delegacje Ludowej Republiki Bułgarii, Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Węgierskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej. W charakterze obserwatora w naradzie uczestniczył przedstawiciel Mongolskiej Republiki Ludowej. Obradom przewodniczył dr Hoang Bao Kinh, dyrektor Państwowego Centrum Konserwacji Zabytków. Wśród przedstawicieli władz centralnych i lokalnych biorących udział w obradach był Nong Kuok Czan – wiceminister kultury.

W trakcie pobytu w Wietnamie wszyscy uczestnicy obrad wzięli udział w wyjeździe do Hue, dawnej stolicy Wietnamu, gdzie odbyły się obrady plenarne. Uczestnicy narady zwiedzali również zabytki wchodzące do kompleksu dawnego pałacu cesarskiego. Duże zainteresowanie wzbudziły prace, które prowadzi tu Państwowe Centrum Konserwacji Zabytków przy Ministerstwie Kultury.

Uczestnicy narady wysoko ocenili stan zaawansowania tych prac. W ciągu 2 lat (1983–1985) zrobiono bardzo dużo. Dotychczasowy postęp w tych pracach oraz sprawna i dobra organizacja działalności wietnamskiego Centrum Konserwacji Zabytków pozwala przypuszczać, że ich tempo wzrośnie. Taki pogląd wyrazili zarówno przedstawiciele władz prowincji Binczithień, na której terenie znajduje się Hue, jak i wszyscy delegaci. Ze szczególnym uznaniem uczestników narady spotkał się wysoki poziom tych prac,

a także umiejętności rzemieślników i artystów zajmujących się pracami rzeźbiarskimi w drewnie.

Zgodnie z przyjętym porządkiem obrad zgromadzeni wysłuchali sprawozdania z działalności Grupy Roboczej w 1984 r., które przedstawił sekretarz generalny, dr Tadeusz Polak. Następnie delegaci z krajów członkowskich zaprezentowali działalność wszystkich komisji roboczych w tym okresie. Uczestników narady poinformowano o realizacji pomocy fachowej dla konserwacji zabytków Kuby, a także na temat analogicznej pomocy dla Wietnamu. Ożywiona dyskusja plenarna pozwoliła na wymianę poglądów i uściślenie wielu proponowanych wspólnych ustaleń.

26 lutego 1985 r. w Hanoi podpisano wspólny protokół. Zawiera on ustalenia ujęte w 21 punktach. W protokole podkreślono wspólny dorobek Grupy Roboczej oraz zawarto propozycje i ustalenia dotyczące rozszerzenia jej form działania zmierzających do rozwiązania problemów konserwatorskich Starej Hawany i Wietnamu. Szczególną pomocą wszystkich delegacji otoczony zostanie zespół pałacowy w Hue.

W ożywionej dyskusji w trakcie plenarnej debaty podjęto wiele ważnych problemów konserwatorskich oraz rozważano sposoby ich rozwiązywania. Padły konkretne propozycje nawiązywania roboczych kontaktów w ramach koordynowanych przez komisje prac. Przedyskutowano założenia i metody przygotowania planu działania na lata 1986–1990, który będzie uchwalony na następnym spotkaniu. Uchwalono także pogłębienie współpracy z

ICOMOS-em i nawiązanie kontaktów roboczych z ICCROM-em.

Poważny dorobek komisji koordynowanej przez NRD został przyjęty z uznaniem. Przygotowane już teksty do „Katalogu materiałów i sprzętu służącego do konserwacji zabytków” w niedługim czasie zostaną opublikowane. Pozwoli to przyspieszyć opracowanie analogicznych katalogów prezentujących produkcję pozostałych krajów członkowskich. Polska strona zapowiedziała rozpoczęcie działania Międzynarodowego Ośrodka Szkolenia Konserwatorów w Warszawie. Poinformowano również, że pierwszy międzynarodowy festiwal filmów o konserwacji zabytków odbędzie się w 1985 r. w Bałczuku (Bułgaria).

Spotkanie wietnamskie pozwoliło na podsumowanie działalności wszystkich komisji. Okazało się, że mogą się one pochwalić poważnymi osiągnięciami w pracy oraz przygotowanymi publikacjami. W wielu wypadkach uzyskane już rezultaty pozwolą na pogłębienie integracji służb konserwatorskich krajów socjalistycznych. Przyczyni się do tego między innymi przygotowywany wielojęzyczny słownik terminologiczny oraz już wypracowane założenia ewidencji zabytków, pełniejsze niż dotąd wzajemne poznanie metodyki badań i programowania w dziedzinie rewaloryzacji centrów miast historycznych itp. Zgodnie z potrzebami praktyki Grupa Robocza wysłała w swych działaniach poza pierwotne założenia związane li tylko z techniczną bazą konserwacji. Stała się płaszczyzną wymiany poglądów profesjonalnych i istotnym czynnikiem integrującym.

dr Lech Krzyżanowski

**VII MIĘDZYNARODOWA NARADA GRUPY ROBOCZEJ KRAJÓW SOCJALISTYCZNYCH
DS. KONSERWACJI ZABYTEKÓW HISTORII, KULTURY I MUZEALIÓW**

Doroczne obrady Grupy odbyły się tym razem w Uzbeckiej Socjalistycznej Republice Radzieckiej w dniach

14–23 kwietnia 1986 r. w Taszkencie. W spotkaniu wzięły udział delegacje Ludowej Republiki Bułgarii, Socjali-

stycznej Republiki Wietnamu, Węgierskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Republiki